

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.20/2022/14. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2022. május 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A különös kegyetlenséggel, több ember sérelmére elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2022. január 12. napján kihirdetett 17.B.349/2021/36. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 15 (tizenöt) évre súlyosítja.

Az elsőfokú eljárás során előzetes fogvatartásban töltött időt 2022. január 12-ig tekinti beszámítottnak.

A Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalnál Bj.I.117/2021/4. és 6. tételszám alatt nyilvántartott vérmintákat a bűnügyi iratokhoz csatolja.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a terhelt magyar állampolgár és személyi igazolványának száma: Szám1.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 18.361 (tizennyolcezer-háromszázhatvanegy) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

### **I n d o k o l á s**

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2022. január 12. napján kihirdetett 17.B.349/2021/16. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d/ és f/ pont). Ezért 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2020. április 8. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ügyész a büntetés súlyosításáért, a vádlott és védője a sértett1 sértett sérelmére vád tárgyává tett bűncselekmény miatt emelt vád alól történő részbeni felmentésért, Sértett2 sértett tekintetében a minősítés megváltoztatása és jelentős enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.204/2021/9-I. számú *átiratában* az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a vádlott és védője fellebbezési kérelmeit alaptalannak tartotta.

[4] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg azzal, hogy annak részét képezik a határozatszerkesztési hiba folytán a [31]-[33] és a [24] bekezdésekben szereplő ténymegállapítások is.

[5] Rámutatott, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettségét magas színvonalon teljesítette; a rendelkezésre álló bizonyítékokat mind egyenként, mind együttesen értékelte, és bemutatta az azokból levont következtetéseit, azt a gondolatmenetet, amely a tényállás megállapításához vezetett.

[6] Okszerű a terhelt bűnösségének megállapítása és törvényes a bűncselekmény minősítése. A büntetés kiszabása körében azonban nem gyűjtött össze minden körülményt, amelyek egyébként nem teszik lehetővé a középmérték alatti mértékű szabadságvesztés alkalmazását.

[7] A törvényszék csak az ittasságot értékelte a vádlott terhére, de további súlyosító tényező az elkövetés eszközének különösen veszélyes volta, valamint az emberölés kétszeres minősülése.

[8] A kísérlet, mint enyhítő körülmény, csak kis nyomattal vehető figyelembe, mivel mindkét sértett tekintetében befejezett és közeli volt. A büntetési tétel nagyságához képest az elkövetés óta eltelt, letartóztatásban töltött idő nem jelentős és nem tulajdonítható neki nagy nyomattal enyhítő hatás. Ilyen súlyos bűncselekménynél a büntetlen előélet súlytalan. Szintén nem lehet enyhítő körülmény az enyhe fokú értelmi fogyatékos és az antiszociális személyiségzavar, mivel a terhelt beszámítási képességét nem érintette.

[9] A cselekmény különösen nagy tárgyi súlya, a vádlott ebben is tükröződő kiemelkedően nagy társadalomra veszélyessége, ezekből következően a generális és a speciális prevenció szempontjai egyaránt azt indokolják, hogy Terhelt1 vádlottat a bíróság legalább a büntetési tétel középmértékét elérő szabadságvesztéssel sújtsa.

[10] Az ügyész felhívta a figyelmet, hogy a járulékos kérdések tekintetében két bűnjelről az elsőfokú bíróság nem megfelelően rendelkezett. A Legfelsőbb Bíróság [BH2008.296.] rámutatott, hogy azon tárgyak, amelyeket a büntetőeljárás során a nyomok megőrzése, láthatóvá tétele, szakértői vizsgálat alá vonhatósága, ezáltal a bizonyítékként felhasználhatóság érdekében készítenek, a bűnügy iratainak részét képezik, megsemmisítésükre nem kerülhet sor.

[11] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 606. §-ának (1) bekezdése alapján változtassa meg; Terhelt1 vádlott szabadságvesztését hosszabb tartamban állapítsa meg, a Be. 320. §-a (1) bekezdésének a/ pontja, továbbá a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet (1a), (1b), (1c) bekezdései alapján a bűnjeljegyzék 4./ és 6./ tételszáma alatt szereplő vérminták megsemmisítését mellőzze, s rendelje el azok bűnügyi iratokhoz való csatolását, az ítélet egyéb rendelkezéseit pedig hagyja helyben.

[12] Terhelt1 vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezését fenntartotta és kifejtette, hogy az ítéleti tényállás részben megalapozatlan, mivel az iratokkal ellentétes megállapításokat és téves ténybeli következtetéseket tartalmaz.

[13] A hosszabb idő óta alkoholizáló és a vádbeli esetben is jelentős mennyiségű szeszes ital fogyasztása után ellentmondásosan nyilatkozó sértettek szavahihetősége erősen kétséges.

Nem életszerű, hogy minél hosszabb idő telte el, annál több részletre emlékezett sértett1. Előadását, miszerint Terhelt1 őt is baltával bántalmazta, nem támasztotta alá az igazságügyi orvos-szakértői vélemény, ezért a vallomásra nem hagyatkozhatott volna a törvényszék a tényállás megállapításakor.

[14] Az érdektelennek tekinthető rendőrök és mentősök elmondása szerint a megérkezésükkor sértett1 a lépcsőn ült, Terhelt1 előtte állt és nem volt közöttük hangos szóváltás, veszekedés. Ebből az állapítható meg, hogy a terhel önként hagyott fel a sértettek bántalmazásával, tehát nem volt ölési szándéka.

[15] A balta, mint elkövetési eszköz, önállóan nem alkalmas arra, hogy arra következtessen a bíróság, miszerint a vádlott Sértett2 sértettet meg akarta ölni. A vaktában, hadonászva leadott ütések sokkal inkább testi sértési szándékra utalnak.

[16] Terhelt1 indulati megnyilvánulásait, a bántalmazás közben elhangzott kijelentéseit megint nem lehet komolyan venni, hiszen a korábbi veszekedések alkalmával is mondott hasonló dolgokat, mégsem tört a sértettek életére, őket nem bántalmazta.

[17] sértett1 sértett tekintetében egyáltalán nem tudta a vádhatóság minden kétséget kizáróan bizonyítani, miszerint Terhelt1 őt bántalmazta volna, ittassága folytán pedig nem zárható ki szakértői módszerekkel az elesés, lépcsőről való leesés lehetősége, amelynek során keletkeztek a sérülései.

[18] Sértett2 sértett esetében nem bizonyított az ölési szándék, ezért csupán az életveszélyt okozó testi sértés büntetében állapítható meg a bűnössége.

[19] Amennyiben sértett1 sértett vonatkozásában is megállapíthatónak látja az ítéltábla a tettlegességet, úgy a pusztá kézzel, fűvön való bántalmazás, illetve annak önkéntes abbahagyása fel sem veti az ölési szándékot. Így ez a cselekmény is csak életveszélyt okozó testi sértésnek minősülhet az eredmény alapján.

[20] A védő vitatta a Sértett2 tekintetében a különös kegyetlenség, mint minősítő körülmény fennálltát is, mivel álláspontja szerint a bántalmazás nem tekinthető az átlagosat lényegesen meghaladó szenvedéssel járó cselekménynek.

[21] A védő érvelésének megfelelően kérte a másodfokú bíróságot, hogy sértett1 sértettre nézve elsődlegesen mentse fel Terhelt1 vádlottat, másodlagosan minősítse mindkét cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntetének és a terhelttel szemben alkalmazott joghátrányt jelentősen enyhítse.

[22] *Terhelt1 vádlott* számos beadványában részletezte a felmentés, illetve enyhítés irányában előterjesztett fellebbezése indokait, amik megegyeztek az elsőfokú eljárásban előadott védekezésével.

[23] Eszerint sértett1 sértettet nem bántalmazta, a baltával nem ütötte meg, melyet az orvos-szakértői vélemény és a szomszéd tanúl, továbbá a rendőr és mentős tanúk vallomása alátámasztott. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta ezeket a sértett vallomását cáfoló bizonyítékokat.

[24] Nem felel meg a valóságnak tehát, hogy 10 percen két kézzel a baltát fogva ütlegelte volna a női sértettet, és fegyvert sem szegezett sértett1 fejének. A sérülései az ittas állapota miatt a lépcsőről való leesés következményei. Semmilyen hitelt érdemlő bizonyíték nem támasztja alá, hogy ő bántotta volna sértett1 sértettet.

[25] Sértett2ra a baltával nem célzott ütésekkel adott le, hanem az kicsúszott a kezéből, így találta el a sértett fejét. A cselekmény előzménye az volt, hogy nem volt semmi az ő pénzén vásárolt borból és Sértett2 még szidalmazta is az elhunyt édesanyját és húgát. Ettől indulatos

állapotba került és elégtételt akart venni. Nem akarta Sértett2 életét kioltani, hiszen jó viszonyban voltak, sokat segített neki és Sértett1nek az együttlakásuk során.

[26] Megbánását hangoztatta, hivatkozott büntetlen előéletére, a családjának rászorultságára és a két éve tartó bezártság miatt megromlott egészségi állapotára.

[27] Eltúlzottan súlyosnak tartotta a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét és kérte, hogy a másodfokú bíróság a Sértett2 sérelmére elkövetett cselekményt testi sértésnek minősítse és a szabadságvesztést úgy enyhítse, hogy az a letartóztatásban töltött idővel végrehajtottnak legyen tekinthető.

[28] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent ügyész fenntartotta a súlyosítás érdekében előterjesztett fellebbezését és az átiratában foglaltakat.

[29] Az ügyész rámutatott, hogy a tényállásban leírtak önmagukért beszélnek, mivel a vádlott emberi mivoltából kivetkőzve, hajszaál híján halálra verte, kínozza a sértetteket.

[30] Ilyen bűncselekményekért a törvény teljes szigorát kell alkalmazni és a büntetési tétel középértékét kell alapul venni a szabadságvesztés mértékének meghatározásakor.

[31] Indítványozta, hogy az ítéltábla a fegyházbüntetést lényegesen súlyosítsa, a bűnjelekről szóló rendelkezést az átiratban részletezettek szerint korrigálja, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[32] Terhelt1 vádlott védője perbeszédében fenntartotta a fellebbezését és annak írásbeli indokait. Kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított minősítést változtassa meg, és a kiszabott büntetést enyhítse.

[33] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel a tényállás nagyban a magukkal és egymással is ellentmondásba keveredő, italozó életmódot folytató, ekként nem szavahihető sértettek által elmondottakon alapul. Ezeket a vallomásokat csak olyan mértékben lehet figyelme venni, amennyiben az egyéb bizonyítékokkal is párhuzamban vannak.

[34] A rendőrök és a mentősök azt mondták, hogy amikor kiérkeztek a helyszínre, akkor sértett1 a lépcsőn volt, nem volt hangoskodás. Ebből arra lehet következtetni, hogy a vádlott nem a rendőrök megérkezése miatt hagyta abba Sértett2 bántalmazását, hanem önként. Ez kevésbé utal az ölési szándékra.

[35] Az elkövetési eszköz a balta volt, ezt igazolja az orvosszakértői vélemény is. Azonban az emberölési szándék vizsgálatakor vizsgálni kell az erőt és az irányultságot. A vádlott által kapkodva, hadonászva leadott ütésekből arra lehet következtetni, hogy nem kívánta a sértettet megölni.

[36] sértett1 vonatkozásában nem állapította meg a bíróság a baltával történt bántalmazást, ami szintén megkérdőjelezi a sértett szavahihetőségét.

[37] A vádlott azon kijelentése, hogy „megöllek benneteket”, nem lehetett komoly, mert korábban is mondott ilyeneket a vita hevében. Csupán indulati állapotát jelzi ez a mondat.

[38] A verekedés a Sértett2sal folytatott veszekedés után alakult ki, ami hirtelen kialakult bántalmazási szándék volt, ezért kevésbé állapítható meg a cselekmény következményének az előre látása, a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult.

[39] A különös kegyetlenség jogi normájának kritériumait nem teljesíti a bántalmazás módja, hiszen a baltával egy ütés történt és a bántalmazás nem idézett elő több olyan sérülést, ami elindította volna a halálhoz vezető okfolyamatot.

[40] A védő megismételte azon jogi okfejtését, miszerint Sértett2 sérelmére az emberölés büntette kísérletét kétséget kizáróan megállapítani nem lehet, csak az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vonható felelősségre a vádlott.

[41] sértett1 vonatkozásában semmilyen bizonyíték nem támasztja alá az emberölés kísérletét. Rendkívül nagy eltérés mutatkozik a két sértett sérülései között. Eszköz nélkül történt sértett1 bántalmazása, ha valóban a vádlott okozta a sérüléseit.

[42] Kérte, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélettől eltérően minősítse Terhelt1 vádlott cselekményeit és erre tekintettel a büntetést csökkentse.

[43] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában fenntartotta a beadványaiban előadott érvelését. Hangsúlyozta, hogy az egyéb bizonyítékok alapján sértett1 sérelmére megállapított bűncselekményt nem követhette el. A sértett azt állította, hogy 10 percen át nagy erővel baltával ütlegelte őt Terhelt1, illetve pisztolyt szegezett a fejéhez. Ezt így, egyszerre kivitelezni lehetetlen lett volna. Az elsőfokú bíróság törvénysértő módon állapította meg a bűnösségét ebben a bűncselekményben.

[44] A Sértett2 sérelmére elkövetett bűncselekményt a vádlott vállalta, azt nagyon megbánta, agresszivitását az ittas állapotával, illetve édesanyja és húga szidalmazásával indokolta. Kérte a büntetés enyhítését, csatlakozva a védőjéhez.

[45] Az ügyész súlyosítást célzó fellebbezése alapos, míg a védelmi fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

[46] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (1) – (2) bekezdése alapján a vádlott és védője részben felmentésért jelentettek be fellebbezést. Támadták a tényállást, a bűnösség megállapítást, a minősítést és a büntetéskiszabást is. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el. A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését.

[47] Azt állapította meg, hogy a törvényszék a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[48] A Veszprém Megyei Főügyészség B.257/2020/108. számú vádirata 2021. július 19. napján érkezett a Veszprémi Törvényszékre.

[49] Az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 1. napján kelt intézkedésével 2021. október 27. napjára kitűzött előkészítő ülésen Terhelt1 vádlott a büntetőjogi felelősségét nem ismerte el és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért a bíróság nyomban áttért a tárgyalásra.

[50] A tárgyaláson Terhelt1 vádlott a felelősségét részben ismerte el, mivel - állítása szerint – csak Sértett2t bántalmazta ölési szándék nélkül, míg sértett1 sértett a lépcsőn esett le, attól szenvedte el a sérüléseket.

[51] A törvényszék a tárgyalás keretében részletesen kihallgatta a vádlottat, felolvasta az időközben elhunyt sértettek; Sértett2 és sértett1 nyomozás során tett tanúvallomásait, továbbá ismertette a vádlott tekintetében készült igazságügyi elmeorvos- és orvos-szakértői véleményt, továbbá a sértettek sérüléseire és a bántalmazás módjára, intenzitására vonatkozó

igazságügyi orvos-szakértő véleményeket, valamint azok kiegészítéseit, továbbá a helyszíni intézkedésről készült rendőri jelentést (26-os jkv.).

[52] A 2022. január 12. napján tartott tárgyaláson a törvényszék kihallgatta tanúként a vádbeli napon helyszínen eljáró rendőröket; tanú2t és tanú3t, a mentős tanú4t és tanú5t, valamint tanú1 szomszédot, aki meghallotta a vádlott kiabálását, illetve a sértett Sértett2 jajgatását és kihívta a rendőrséget.

[53] Ezt követően törvényszék az iratok ismertetésével a bizonyítási eljárást befejezte és ügydöntő határozatot hozott.

[54] A fent írtak szerint az elsőfokú bíróság összegyűjtötte és tárgyalás anyagává tette azon bizonyítékokat, amelyek az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek voltak.

[55] A törvényszék igen részletesen értékelte, egymással összevetette az általa kihallgatott vádlott és tanúk vallomásait, továbbá a széleskörű orvos-szakértői bizonyítás eredményét, a helyszíni szemle anyagát és egyéb releváns okiratok adatait.

[56] Meggyőző és kimerítő magyarázatát adta annak az ítélet [20] – [56] bekezdéseiben, hogy miért vetette el a vádlott azon védekezését, miszerint ő csupán Sértett2 sértettét a családtagjaira tett dehonesztáló megjegyzésein felindulva bántalmazta, a baltával pedig csak véletlenül ütötte meg, mivel kicsúszott a kezéből, amikor a falba akarta vágni dühében. Megindokolta, hogy a sértett1 sérelmére elkövetett bűncselekményt teljes egészében tagadó terhelti vallomással szemben miért a sértett nyomozás során tett első nyilatkozatát, illetve Sértett2 kórházban rögzített előadását, továbbá azokat alátámasztó szakértői véleményeket és tanúvallomásokat fogadta el.

[57] Sértett2 már az intézkedő rendőröknek elmondta, hogy Terhelt1 bántalmazta, majd a tanúvallomásában részletesen nyilatkozott az előzményekről, a vádlott kijelentéseiről, a bántalmazás módjáról. Eszerint a vádlott őt először a baltával ütlegelte, majd, amikor a földre került, több alkalommal megrúgta a felsőtestét, hátát, jobb oldalát.

[58] Az orvos-szakértői vélemény legalább két, közepes-nagy erejű baltás ütést igazolt, amelyek közül az egyik merőlegesen hatolt a sértett homlokcsontjába, a másik szétzúzta a jobb arcfelét. Ebből csakis arra lehet következtetni, hogy Terhelt1 kezéből nem kicsúszott a balta, hanem azzal célzott, a sértett fejére irányuló ütésekkel adott le.

[59] Sértett2 ezt követően hallotta, amint a vádlott a pince előtt bántalmazza Sértett1t, mivel hangosan kiabált. Megpróbált felkelni, de ekkor Terhelt1 visszajött és újult erővel közepes-nagy intenzitással rugdalta a bordáit, amitől az eszméletét is elvesztette, majd a vádlott kivonszolta a pince elé.

[60] A bántalmazás közben Sértett2 megpróbált menekülni, kiabált segítségért, ennek ellenére a vádlott nem hagyta abba bántalmazását. A sértett kezén, állán és lábán metszett sérülések voltak, amelyek megerősítik, hogy védekezett a baltacsapások ellen.

[61] Előadta a sértett azt is, hogy mozgásában korlátozott, mivel csak bottal tud járni. A kórházból való kijövetel után rövid idővel elhunyt sértett tekintetében a boncjegyzőkönyv alátámasztotta, hogy sovány testalkatú, elhanyagolt, rossz általános egészségi állapotban lévő, szívbeteg ember volt, amit nyilván Terhelt1 is észlelt a vele való együttlakás ideje alatt.

[62] Sértett2 sértett azt is elmondta, hogy a vádlott rendszeresen bántalmazta őket, és többször hangoztatta, hogy megöli mindkettőjüket.

[63] sértett1 a bűncselekmény utáni napon tett először vallomást, amelyben Sértett2 előadását teljes egészében alátámasztotta. A vádlott ittas állapotban érkezett haza, agresszíven

bort és cigarettát követelt, ezért a sértett az emeletre menekült előre, de - a nála jóval fiatalabb és erősebb fizikumú - Terhelt1 felment és lelökte, illetve levonszolta őt a lépcsőn, majd berángatta a pincébe, ahol a szeme láttára ütötte a baltával Sértett2t. Többször is megöléssel fenyegette.

[64] Sértett1t a vádlott kilökte a pincéből, kint rugdalta a testét és megtaposta a vállát és a fejét; rálépett a bal arcfelére. Legalább 7 nagy erejű rúgás érte sértett1 lábát, oldalát és hátát. A vádlott többször is megtaposta sértett1 sértett fejét, illetve hosszabb ideig a földre nyomta lábával. Ökölrel is megütötte. Mindeközben a vádlott szidalmazta őt és megöléssel fenyegette, folyamatosan szitkozódott. A sértett kérte a vádlottat, hogy hagyja abba, de erre csak akkor került sor, amikor visszament a pincébe, ahol továbbá bántalmazta Sértett2t. sértett1 hallotta, amint Sértett2 sértett segítségért kiabált és jajveszékelt.

[65] A helyszíni szemle alkalmával rögzített vérnymok a pincében, illetve a pince előtti területen pontosan úgy helyezkedtek el, ahogyan a sértettek leírták a bántalmazás helyeit és menetét.

[66] A későbbi vallomásaiban sértett1 említését tett arról, hogy Terhelt1 őt is bántalmazta a baltával, azonban erre utaló sérülések hiányában az elsőfokú bíróság ezt nem állapította meg. A baltát viszont a pince előtt találták meg a rendőrök, tehát azt nem zárta ki a törvényszék, hogy azt Terhelt1 kivitte és azzal sértett1 felé ütött. A pisztollyal való fenyegetésre semmilyen adat nem merült fel.

[67] sértett1 elsődleges vallomását alátámasztottak a tanúk annyiban, hogy tanú1 szomszéd tudomással bírt a korábbi bántalmazásokról, valamint ő is hallotta a vádlott agresszív üvöltözését, ezért hívta ki a rendőrséget. A vádlott a rendőrök kiérkezését észelve hagyott fel sértett1 rugdosásával.

[68] A rendőrök megállapították, hogy a sértett a lépcsőn ült vérző fejjel és nagyon félt a vele szemben álló, neki magyarázó Terhelt1től még akkor is, amikor az intézkedés megkezdődött. Csak a kórházba szállítás után mert arról beszélni, hogy a vádlott mindkettőjüket brutálisan bántalmazta.

[69] Az igazságügyi orvos-szakértői vélemények nem hagytak kétséget afelől, hogy mindkét sértett közvetlen életveszélyt előidéző sérüléseket szenvedett. Sértett2 a baltától fejének vágott sérülését, a homlokcsont és a jobb halántékcsont darabos törését, a jobb csontos szemgödör külső falának törését és az orrcsont darabos törését, a védekezés közben több metszett sérülést, a rúgásoktól pedig jobb lapockájának darabos törését, továbbá a jobboldali V-VI-VII. bordák töréseit szenvedte el. A sorozatos bordatörések miatt jobboldali mellúri levegő- és vérgyülem alakult ki, ami a jobb tüdőt összenyomta, a tüdő légtelenségét okozta, ezért tartós mellkascsővezésre került sor. Ennek hiányában a sértett meghalt volna.

[70] sértett1 a nyakszirttájék két repesztett sérülését, a homloktáj, a bal falcsonthát és a jobb oldali fali nyakszirthát határ fejsisak bőre alatti bevérzéseit, a jobb fali nyakszirthát határ darabos, benyomatos koponyatörését, az alsó állcsont bal szárának ferde törését és a jobb kulcsont vállízületi vég haránttörését szenvedte el. Ezek a sérülések teljesen megfellelhetőek a bántalmazás olyan módjának (a lépcsőről való lerángatás, rúgások, taposás, ökölcsapás) és intenzitásának, amelyről a sértett a vallomásában beszámolt.

[71] A darabos, benyomatos koponyacsonttörése következtében koponyaüri levegőzárványok alakultak ki a sértettnél, ami koponyaüri, fertőzőes szövődmény lehetőségét teremtette meg, ezért életveszélyes sérülésnek minősült. Ez a sérülés - orvosi ellátás nélkül - a sértett halálához vezetett volna. A szövődmény kialakulását az időben érkező orvosi segítség és a visszerbe adott antibiotikum kezelés hártotta el.

[72] A vádlott ittas állapotban, megöléssel fenyegetődzve, rendkívüli brutalitással, részben egy baltával, hosszan és kitartóan bántalmazott két, nála jóval idősebb, elesett, legyengült

fizikumú embert, mely magatartása nem hagyott kétséget afelől, hogy az életükre tört, részben bosszúból, a nélküle elfogyasztott bor és cigaretta miatt, részben mert egyedül szerette volna birtokolni a prэшázat, ahonnan korábban is el akarta zavarni a sértetteket.

[73] Tekintettel arra, hogy a Veszprémi Törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően mérlegelte, a másodfokú eljárásban nincs perjogi lehetőség arra, hogy az azonos szempont szerint értékelt bizonyítékokat a táblabíróság felül mérlegelje. Ily módon a vádlott részbeni felmentésére, valamint enyhébb minősítés megállapítására irányuló védelmi fellebbezés sem foghatott helyt.

[74] Az elsőfokú bíróság tehát a törvényesen beszerzett bizonyítékok szabályos értékelésével megalapozott tényállást állapított meg.

[75] A Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint, az iratok tartalma alapján, csupán az alábbi helyesbítéseket kell tenni:

[76] A terhelt elítélésének adatait akként kell pontosítani az ítélet [3] bekezdésében, hogy az Ajkai Járásbíróság a 2020. április 22. napján kelt 5.B.76/2020/8. számú végzésével a 2019. november 14. napján megvalósított, a Btk. 164.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a/ pont szerint minősülő aljas indokból elkövetett testi sértés büntette miatt tárgyalás mellőzésével 1 é 2 hónap, végrehajtásában 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztést szabott ki vele szemben.

[77] A [19] bekezdés kiegészítendő azzal, hogy Sértett2 a vádbeli eset után kb. 1 hónappal, sértett1 sértett pedig 2020. augusztus 25. napján elhunyt.

[78] A jogi indokolásból a [24] bekezdés, amely Terhelt1 vádlott ittasságának mértékét tartalmazza, továbbá a [31] – [33] bekezdés a Sértett2 sérülései, azok keletkezési mechanizmusa, és az erőbehatalás intenzitása a tényállás részét képezik.

[79] A fenti kiegészítésekkel immár teljesen megalapozott tényállást az ítéltábla is irányadónak tekintett és a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint ennek alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[80] A törvényszék okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, nagyrészt helyes a cselekmény minősítése és az ide vonatkozó jogi indokolás is szakszerű, mely csak kisebb mértékben szorul kiegészítésre és korrekcióra.

[81] A jelen ügyben megállapított emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

[82] Ahogyan ezt az elsőfokú bíróság is helyesen elemezte Sértett2 sértett sérelmére elkövetett cselekményrész vonatkozásában, az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra – ahogyan az elsőfokú bíróság is hivatkozta - a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

[83] Helyesen állapította meg, hogy a Sértett2 sértettet ért tettelegesség esetében az emberölésre irányuló egyenes szándék állt fenn a vádlott részéről, a kísérlet pedig közeli és befejezett volt.

[84] A cselekmény különösen kegyetlen voltát ugyancsak helyesen rögzítette annak elhúzódozó, megalázó, brutális volta miatt, amely Sértett2nek az átlagot meghaladó lelki és testi szenvedést okozott; halálfélelmet idézett elő.

[85] sértett1 sértett esetében az elsőfokú bíróság eshetőleges szándékot állapított meg, elsősorban abban különbséget téve, hogy vele szemben a vádlott nem alkalmazott különösen veszélyes eszközt; azaz a baltát, továbbá nem volt olyan kitartó, mint Sértett2 bántalmazásában, akit két menetben ütött-rúgott.

[86] Nem állapította meg a különös kegyetlenséget, mint minősítő körülményt sem, holott saját - a [61] bekezdésében kifejtett - indoklása szerint megvalósul a súlyosabban minősülő ölési cselekmény akkor is, ha az elkövető eszközt nem használ, hanem pusztá kézzel agyonveréssel, rúgással, vagy taposással valósítja meg a bántalmazást.

[87] Az ítéltábla szerint a két cselekményrésznél az elkövető szándékára utaló tényezőkben alig mutatkozik eltérés:

[88] Az alanyi tényezők körében az elkövető szándékára kihatott az ittassága, az agresszivitásában, bosszúra hajlamosságában is megmutatkozó személyiségzavara, az, hogy a cselekményt megelőzően Sértett1n is számonkérte az ő pénzéből vásárolt bort és cigarettát. Folyamatosan szidta és megöléssel fenyegette.

[89] A tárgyi tényezők körében értékelendő, hogy a sértett 26 évvel idősebb, leromlott fizikai állapotú, ittas nő, akit a vádlott brutális módon lerángatott, lökött a lépcsőn, majd a szeme láttára ütötte baltával Sértett2t, ezt követően a pincéből kilökte és hosszú percekig keresztül fejét-arcát, felsőtestét megtaposta, megrugdalta, ököllel ütötte. Ezzel neki közvetlen életveszélyes állapotot előidéző sérüléseket okozott.

[90] Nem hagyott fel önként a bántalmazással, hiába jajveszékelt, könyörgött a sértett. Csak azért nem verte tovább, mert közben Sértett2 kijött a pincéből, és őt kezdte ismét rugdalni.

[91] A vádlott nem hívott segítséget a sértettekhez, mindketten meghaltak volna, ha a kiabálását nem hallja meg a szomszéd, aki értesítette a rendőrséget. Terhelt1 kizárólag azért nem bántalmazta tovább a két sértettet, mert félt az elszámoltatástól.

[92] A kifejtettekben ugyanúgy levonható tehát a következtetés, hogy sértett1 sértettel szemben Terhelt1 ölési szándéka egyenes volt, a kísérlet közeli és befejezett.

[93] A törvényszék által is meghivatkozott 3/2013. Büntető Jogegységi határozat II/4. pontja szerint a különös kegyetlenség fogalma alá az átlagost lényegesen meghaladó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghez vitt ölési cselekmények vonhatók.

[94] Elsősorban a sértettnek okozott sérülések száma, súlya és jellege alapján állapítható meg; ezekből általában következtetés vonható az elkövetés embertelenségére. Annak, hogy a sértett ténylegesen elviselt-e fájdalomérzést, nincs jelentősége, ugyanígy az elkövetés eszközének sem.

[95] Az elkövető tudatának az elkövetés idején át kell fognia a végrehajtás különös kegyetlenségét. Az elkövető ezzel kapcsolatos tudattartalmára a sérülések számából, a bántalmazás hosszantartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből, illetőleg a sértettnek a végrehajtás ideje alatt tanúsított magatartásából vonható következtetés.

[96] A sértett1 sértett sérelmére elkövetett tettelegesség esetében is a cselekmény objektív oldalának fent felsorolt elemei alapozzák meg a különös kegyetlenséget, az, hogy a sértettnek volt-e fájdalomérzete, ezek mellett másodlagos.

[97] Elmondható azonban, hogy Terhelt1 vádlott gátlástalan, brutális, kitartó és elháríthatatlan támadásai során elszenvedett ütődések, ökölcsapások, rúgások – különösen a fejének, arcának megtaposása - következtében tudatosulhatott benne a nemcsak Sértett2, hanem a saját halála bekövetkezésének reális esélye is, mely a fizikai fájdalmai mellett nyilvánvaló lelki szenvedést okozott [BH2021.64.]. Erre utal, hogy még a rendőrök megjelenése után is annyira félt, hogy nem merte megmondani, ki bántalmazta őket.

[98] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság felsorolta és értékelte, melyet a fentieknek megfelelően korrigál a táblabíróság. Mellőzi a terhelt antiszociális személyiségzavarát és enyhe fokú értelmi fogyatékosságát a javára írható szempontok közül, mivel ezek a beszámítási képességét nem érintik. A kísérlet kis súllyal esik latba, mivel mindkét esetben közeli és befejezett. Az időmúlás ugyancsak súlytalan a büntetési tételhez képest.

[99] További súlyosító körülmény, hogy a terhelt másik - jogerős marasztalással végződő - büntető eljárás hatálya alatt követte el ezt a cselekményét, amelynek tárgya hasonló erőszakos, bosszú által motivált deliktum volt. Terhére kell értékelní a különösen veszélyes eszköz használatát, a kitartó szándékot és hogy minkét ölési kísérlet különös kegyetlenséggel valósult meg.

[100] Ilyen bűnösségi körülmények mellett megalapozott az ügyész súlyosításra irányuló indítványa. Osztotta a táblabíróság azt az álláspontot, hogy a büntetési tétel középértéke; a 15 év az irányadó, mivel a vádlott terhére értékelendő negatív tények többségben. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést felemelte.

[101] A Btk. 92.§ (1) bekezdése szerint alkalmazott beszámítás akként helyes – figyelemmel a Be. 561.§ (2) bekezdés a/ pontjára is -, hogy az őrizet és a letartóztatás beszámításra vonatkozó rendelkezés 2022. január 12. napjáig tart.

[102] Az elsőfokú bíróság törvényesen döntött a bűnjelek jogi sorsáról, kivéve az ügyészi átiratban felsorolt, Bj.I.117/2021/4. és 6. tétel alatt nyilvántartott vérmintákat. A 4./ tételszámú mintát a szemlejegyzőkönyv szerint a pincében, a paplan alatt, a betonaljzaton lévő vértócsából biztosította a szemlebizottság (2. oldal és a 40-45. számú fotók). A 6./ tételszámú vérminta a prэшáz előtt, a balta mellett elhelyezkedő vértócsából származott (a 9.

és a 16-24. alatti fotók). Ezeket szakértő nem vizsgálta, tehát bizonyítási eszközként egy esetleges rendkívüli jogorvoslat során még szükségesek lehetnek [BH2008296.].

[103] Ezért a másodfokú bíróság a két vérmintát a Be. 320.§ (1) bekezdés a/ pontja és a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM számú együttes rendelet (1a) - (1c) pontjai alapján a bünygyi iratokhoz csatolta.

[104] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[105] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2022. január 12. napján kihirdetett – helyesen - 17.B.349/2021/36. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561.§ (2) bekezdés b/ pontja értelmében a személyi adatok körében pótolta a vádlott magyar állampolgárságát és személyi igazolványának számát.

[106] A táblabíróság a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámította a Terhelt1 vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt.

[107] A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bünygyi költség viseléséről történt rendelkezés a Be. 574.§ (1) bekezdésén, illetve a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2022. május 5.

Dr. Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.  
előadó bírő

Dr. Németh Balázs sk.  
bíró

**Záradék:**

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2022. január 12. napján kelt 17.B.349/2021/36. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. május 5.

Dr. Zólyomi Csilla sk.  
a tanács elnöke